

รวมกฎหมายศุลกากร

พร้อมหัวข้อเรื่อง
มาตราสำคัญ

ฉบับสมบูรณ์

อัปเดต! แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ล่าสุด

- พระราชบัญญัติศุลกากร
- พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
- พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก
- พระราชบัญญัติเขตแดนชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน
- กฎกระทรวงและประกาศกรมศุลกากรที่สำคัญ!

ใหม่ล่าสุด!! ประกาศกรมศุลกากรเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของนำเข้า
ที่ได้รับยกเว้นอากร และการปฏิบัติพิธีการศุลกากร
สำหรับสินค้านำเข้า-ส่งออกทางไปรษณีย์ระหว่างประเทศ

รวมกฎหมายศุลกากร พร้อมหัวข้อเรื่องมาตราสำคัญ ฉบับสมบูรณ์

รวบรวมโดย

บุญร่วม เทียมจันทร์

อดีตอธิบดีอัยการฯ

ศรัญญา วิชชาธรรม

ทนายความชั้น ๑ น.บ.,น.บ.ท.,น.ม.

รวมกฎหมายสู่การ

พร้อมหัวข้อเรื่องมาตราสำคัญ ฉบับสมบูรณ์

รวบรวมโดย บุญร่วม เทียมจันทร์, ศรัณญา วิชาธรรม

ISBN 978-616-381-526-2

ราคา 459 บาท

จัดทำโดย บริษัท อินส์พัล จำกัด

สำนักพิมพ์ THE LAW GROUP

379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถนนสุขุมวิท 63

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 08-4875-5868, 08-9200-1303

E-mail : dp_publish@hotmail.com

www.inspal.co.th

จัดจำหน่ายโดย บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้

เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทร. 0-2826-8000 โทรสาร 0-2826-8999

www.se-ed.com

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ทำซ้ำ ทำสำเนา ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของหนังสือนี้
หรือนำไปเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร

โลโก้ เครื่องหมายการค้า ชื่อของสินค้าและบริการที่อ้างถึง เป็นของบริษัทนั้นๆ

คำนำ

กฎหมายศุลกากรเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำกับดูแลการนำเข้า-ส่งออกสินค้า ควบคู่กับการจัดเก็บภาษีอากรและการคุ้มครองผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งยังมีบทบาทในการส่งเสริมการลงทุน รักษามาตรฐานสินค้า ป้องกันการทุ่มตลาด และเสริมสร้างความมั่นคงทางการค้า

หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมกฎหมายศุลกากร พร้อมทั้งกฎหมายอื่นๆ ที่มีความเชื่อมโยงไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ นักกฎหมาย และผู้สนใจทั่วไป ใช้เป็นแนวทางศึกษาและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจภาพรวมของระบบศุลกากรไทย เห็นบทบาทของกฎหมายที่ใช้คุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศ และสนับสนุนให้การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศดำเนินไปอย่างราบรื่น โปร่งใส และเป็นธรรม อีกทั้งยังได้สรุปหัวข้อเรื่องมาตราสำคัญไว้ด้วยแล้ว เพื่อสะดวกแก่การจดจำ ค้นคว้า และการใช้งาน

เหมาะสำหรับนิสิต นักศึกษา ครู อาจารย์ หน่วยงานผู้พิพากษา อัยการ ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับศุลกากร ผู้ประกอบการ และผู้ที่สนใจจะสอบเข้าหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และในองค์กรต่างๆ รวมถึงประชาชนทั่วไป

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนผลงานหนังสือของข้าพเจ้าด้วยดีเสมอมา

ด้วยความปรารถนาดี

บุญร่วม เทียมจันทร์
ศรีัญญา วิชาธรรม

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติสุлการ พ.ศ. ๒๕๖๐	๑-๕	๑๐
หมวด ๑ บททั่วไป	๖-๑๒	๑๗
หมวด ๒ การจัดเก็บอากร		
ส่วนที่ ๑ การเสียอากร	๑๓-๑๘	๒๐
ส่วนที่ ๒ การประเมินอากร	๑๙-๒๔	๒๔
ส่วนที่ ๓ การคืนอากร	๒๕-๓๑	๒๘
ส่วนที่ ๔ การวินิจฉัยอากรและการอุทธรณ์การประเมินอากร	๓๒-๔๙	๓๔
หมวด ๓ การนำของเข้าและการส่งของออก	๕๐-๖๓	๔๑
ส่วนที่ ๑ การนำของเข้าและการส่งของออกทางทะเล	๖๔-๘๕	๔๙
ส่วนที่ ๒ การนำของเข้าและการส่งของออกทางบก	๘๖-๙๑	๖๒
ส่วนที่ ๓ การนำของเข้าและการส่งของออกทางอากาศ	๙๒-๙๘	๖๖
ส่วนที่ ๔ ตัวอย่าง	๙๙-๑๐๑	๗๒
หมวด ๔ การผ่านแดน การถ่ายลำ และของตกค้าง		
ส่วนที่ ๑ การผ่านแดนและการถ่ายลำ	๑๐๒-๑๐๖	๗๓
ส่วนที่ ๒ ของตกค้าง	๑๐๗-๑๑๐	๗๖
หมวด ๕ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า ที่มั่นคง		
และท่าเรือรับอนุญาต		
ส่วนที่ ๑ การจัดตั้ง	๑๑๑-๑๑๕	๗๙
ส่วนที่ ๒ การดำเนินการ	๑๑๖-๑๓๑	๘๒
ส่วนที่ ๓ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต	๑๓๒-๑๓๕	๙๐
หมวด ๖ เขตปลอดอากร		
ส่วนที่ ๑ การจัดตั้งเขตปลอดอากร	๑๓๖-๑๔๕	๙๒
ส่วนที่ ๒ การขออนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร	๑๔๖-๑๕๐	๙๗
ส่วนที่ ๓ สิทธิประโยชน์ในเขตปลอดอากร	๑๕๑-๑๕๖	๙๙
หมวด ๗ พนักงานสุลการ	๑๕๗-๑๗๔	๑๐๓
หมวด ๘ อำนาจทางสุลการในพื้นที่เฉพาะ		
ส่วนที่ ๑ เขตควบคุมสุลการ	๑๗๕-๑๗๗	๑๑๒
ส่วนที่ ๒ พื้นที่ควบคุมร่วมกัน	๑๗๘-๑๘๓	๑๑๔
ส่วนที่ ๓ การค้าชายฝั่ง	๑๘๔-๑๘๗	๑๑๗
ส่วนที่ ๔ เขตต่อเนื่อง	๑๘๘-๑๙๑	๑๑๙
ส่วนที่ ๕ พื้นที่พัฒนาร่วม	๑๙๒-๒๐๑	๑๒๑

	มาตรา	หน้า
หมวด ๙ บทกำหนดโทษ	๒๐๒-๒๕๗	๑๒๖
บทเฉพาะกาล	๒๕๘-๒๖๒	๑๔๖
อัตราค่าธรรมเนียม		๑๕๐
ระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล		
พ.ศ. ๒๕๖๙		๑๕๔
พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐	๑-๑๘	๑๖๔
บัญชีท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร ๒๕๓๐		
ภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร		๑๘๐
ภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้า		๑๘๔
ภาค ๓ พิกัดอัตราอากรขาออก		๑๘๗
ภาค ๔ ของที่ได้รับการยกเว้น		๑๙๒
รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร		๒๑๔
กฎกระทรวงและประกาศที่เกี่ยวกับศุลกากร		
● กฎกระทรวงกำหนดด้านศุลกากรและด่านพรมแดน พ.ศ. ๒๕๖๐		๒๒๓
● กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐		๒๖๑
● กฎกระทรวงกำหนดการยื่นใบขนสินค้าและการเสียอากรสำหรับก๊าซธรรมชาติและพลังงานไฟฟ้าที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๖๐		๒๗๕
● กฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือประเภทการเก็บและการขนถ่าย และการจัดเก็บอากรสำหรับสินค้านั้นทราย พ.ศ. ๒๕๖๐		๒๘๑
● กฎกระทรวงกำหนดค่าใช้จ่ายการเก็บรักษาของในที่เก็บรักษาหรือในคลังสินค้าของศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐		๓๑๗
● กฎกระทรวงการกำหนดและการใช้ราคาศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐		๓๒๑
● กฎกระทรวงการอนุญาตจัดตั้งและเลิกการดำเนินการคลังสินค้าทัณฑ์บนโรงพักสินค้า ที่มั่นคง และทำเรือรับอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๐		๓๔๑
● กฎกระทรวงการอนุญาตจัดตั้งและเลิกดำเนินการเขตปลอดอากร พ.ศ. ๒๕๖๐		๓๕๖
● กฎกระทรวงการอนุญาตประกอบกิจการในเขตปลอดอากร พ.ศ. ๒๕๖๐		๓๖๙

- กฎกระทรวงยกเว้นอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
เพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร และของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร
เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๖๐ ๓๗๙
- กฎกระทรวงกำหนดพื้นที่ที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย
ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร
การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์
ซึ่งของในเขตปลอดอากร พ.ศ. ๒๕๖๐ ๓๘๖
- กฎกระทรวงกำหนดเวลาทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของ
หรือกระทำการที่ต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับ พ.ศ. ๒๕๖๐ ๓๘๙
- ประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๔๔/๒๕๖๐
เรื่อง การปฏิบัติพิธีการศุลกากรนำเข้าทางอิเล็กทรอนิกส์
สำหรับสินค้านำเข้า ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ๓๙๒
- ประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๔๕/๒๕๖๐
เรื่อง หลักเกณฑ์และพิธีการสำหรับการขอใช้หนังสือธนาคารค้ำประกัน
แทนการชำระเงินอากรกรณีผู้นำของเข้าประสงค์จะขอรับของออกไป
ก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้ลดอัตราอากรและยกเว้นอากรศุลกากร ๓๙๘
- ประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๔๖/๒๕๖๐
เรื่อง พิธีการศุลกากรว่าด้วยของตกค้าง ๔๐๕
- ประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๘๕/๒๕๖๔
เรื่อง พิธีการศุลกากรว่าด้วยการผ่านแดนทางอิเล็กทรอนิกส์ ๔๒๐
- ประกาศกรมศุลกากร ที่ ๒๑๙/๒๕๖๘
เรื่อง หลักเกณฑ์ของนำเข้าที่ได้รับยกเว้นอากรตามประเภท ๑๒ ของภาค ๔
แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ๔๘๖
- ประกาศกรมศุลกากร ที่ ๑๐๕/๒๕๖๑
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปฏิบัติพิธีการศุลกากร
สำหรับการนำของเข้าและการส่งของออกทางไปรษณีย์ระหว่างประเทศ ๔๘๘
- หมวด ๑ หลักการทั่วไป ๔๘๘
- หมวด ๒ พิธีการศุลกากรขาเข้า ๔๙๔
- หมวด ๓ ค่าธรรมเนียมการเก็บรักษาของในคลังสินค้าของศุลกากร
 (สำนักงานหรือด่านศุลกากร) ๕๑๓
- หมวด ๔ การปฏิบัติพิธีการและตรวจปล่อยของขาเข้า ๕๑๗
- หมวด ๕ พิธีการศุลกากรขาออก ๕๒๕
- หมวด ๖ พิธีการศุลกากรเฉพาะกรณี ๕๒๙

พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๕)	หน้า ๕๓๕
พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒)	๕๗๕
พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐)	๖๔๕
พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การการค้าโลก พ.ศ. ๒๕๓๗	๖๙๓
พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐)	๖๙๙
พระราชบัญญัติเขตชายพรมการค้าเสรีสินค้าส่งออก ที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐)	๗๑๕
พระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. ๒๔๘๕ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๙)	๗๓๗
พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะกรรมการ ความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. ๒๕๔๑	๗๕๑
พระราชบัญญัติส่งเสริมสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๐๙)	๗๘๓
พระราชบัญญัติการส่งออกนอกและการนำเข้ามา ในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๘)	๗๙๗
พระราชบัญญัติมาตรการการปกป้อง จากการนำเข้าสินค้าที่เพิ่มขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐	๘๑๙

พระราชบัญญัติ

ศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๖๐

พระราชบัญญัติ
ศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ
บดินทรเทพยวรางกูร
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าทีรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

(มาตรา ๑ ชื่อ พ.ร.บ.)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๖๐”

(มาตรา ๒ วันใช้ พ.ร.บ.)

*มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(มาตรา ๓ ยกเลิกกฎหมาย)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

(๒) พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑)
พุทธศักราช ๒๔๗๑

(๓) พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๗๒

*มาตรา ๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๒๖
วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

(๔) พระราชบัญญัติสุกลางกรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๕๗๔

(๕) พระราชบัญญัติสุกลางกรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔)
พุทธศักราช ๒๕๗๕

(๖) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๗๘

(๗) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๘๐

(๘) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๘๐

(๙) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๘๒

(๑๐) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๕๘๓

(๑๑) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๘๐

(๑๒) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๘๗

(๑๓) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๙๘

(๑๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม
พ.ศ. ๒๕๑๕

(๑๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุกลางกร
พุทธศักราช ๒๕๖๙ พ.ศ. ๒๕๖๘

(๑๖) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑๗) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑๘) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๑๙) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๒๐) พระราชบัญญัติสุกลางกร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓

- (๒๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๘
- (๒๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๘
- (๒๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๙
- (๒๔) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

(มาตรา ๔ คำนิยาม)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อากร” หมายความว่า อากรศุลกากรที่จัดเก็บกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอากรศุลกากร

“ผู้นำของเข้า” ให้หมายความรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใดๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรจนถึงเวลาที่พนักงานศุลกากรได้ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากอากรักขาของพนักงานศุลกากร

“ผู้ส่งของออก” ให้หมายความรวมถึง เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีส่วนได้เสียในของใดๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาในอากรักขาของพนักงานศุลกากรจนถึงเวลาที่ได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“ของต้องห้าม” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดห้ามมิให้นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำผ่านราชอาณาจักร

“**ของต้องกำกััด**” หมายความว่า ของที่มีกฎหมายกำหนดว่า หากจะมีการนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร หรือนำผ่าน ราชอาณาจักร จะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่ กำหนดไว้ในกฎหมาย

“**ด่านศุลกากร**” หมายความว่า ท่า ที่ หรือสนามบินที่ใช้สำหรับ การนำของเข้า การส่งของออก การผ่านแดน การถ่ายลำ และการ ศุลกากรอื่น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติพิธีการศุลกากร

“**ด่านพรมแดน**” หมายความว่า ด่านที่ตั้งขึ้น ณ บริเวณ เขตแดนทางบก บนทางอนุมัติ เพื่อประโยชน์ในการตรวจของที่ขนส่ง โดยทางนั้น

“**เรือ**” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำที่ใช้ในการขนส่งของ หรือคน และให้หมายความรวมถึงเรือประมงด้วย

“**นายเรือ**” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือ ควบคุมเรือ

“**เขตแดนทางบก**” หมายความว่า เขตแดนทางบกระหว่าง ราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงทางน้ำ ใดๆ ที่เป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

“**ทางอนุมัติ**” หมายความว่า ทางที่ใช้ขนส่งของเข้ามาในหรือ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบก

“การผ่านแดน” หมายความว่า การขนส่งของผ่านราชอาณาจักรจากด่านศุลกากรแห่งหนึ่งที่ยื่นส่งของเข้ามาไปยังด่านศุลกากรอีกแห่งหนึ่งที่ยื่นส่งของออกไป ภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าการขนส่งนั้นจะมีการขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนยานพาหนะ การเก็บรักษาของ การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของเพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใดๆ ซึ่งของนั้นหรือมีพฤติกรรมใดๆ เพื่อประโยชน์ทางการค้าเกี่ยวกับของดังกล่าวในราชอาณาจักร

“การถ่ายลำ” หมายความว่า การถ่ายของจากยานพาหนะหนึ่งที่ยื่นส่งของเข้ามาในราชอาณาจักรไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ยื่นส่งของออกไปนอกราชอาณาจักร ภายใต้การควบคุมของศุลกากรในด่านศุลกากรแห่งเดียวกัน โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร

“พนักงานศุลกากร” หมายความว่า

(๑) บุคคลซึ่งรับราชการในกรมศุลกากรและได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีให้ปฏิบัติหน้าที่ของตนตามปกติหรือให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะการ

(๒) เจ้าหน้าที่ทหารเรือ นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดีให้กระทำการแทนกรมศุลกากร

(๓) เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้กระทำการเป็นพนักงานศุลกากร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสุลการหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(มาตรา ๕ อำนาจของรัฐมนตรีและการออกกฎกระทรวง)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานสุลการ กับออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดท่า ที่ หรือสนามบินใดๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นด้านสุลการ โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางสุลการตามที่เหมาะสมควรไว้ด้วยก็ได้ รวมทั้งระบุเขตสุลการของด้านสุลการนั้น

(๒) กำหนดที่ใดๆ ให้เป็นด้านพรมแดน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการดำเนินการทางสุลการตามที่เหมาะสมควรไว้ด้วยก็ได้

(๓) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นใบขนสินค้าและการเสียอากร สำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่มีลักษณะพิเศษหรือมีเหตุจำเป็น

(๕) กำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตราย การเก็บและการขนถ่ายสินค้าอันตรายที่อยู่ในเขตศุลกากรและที่นำออกไปจากเขตศุลกากร รวมทั้งวิธีการจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตรายดังกล่าว

(๖) กำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ บททั่วไป

(มาตรา ๖ การยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีพิเศษ)

มาตรา ๖ ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติตามได้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นแก่อากาศยาน และมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการคมนาคมระหว่างประเทศ รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเฉพาะกรณี ให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้ควบคุมอากาศยานใดได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ การนำของเข้าและการส่งของออก โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติตามได้ด้วยก็ได้

(มาตรา ๗ การให้ประกันตามคำสั่งอริบดี)

มาตรา ๗ อริบดีอาจเรียกให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการศุลกากร ให้ประกันอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อรับรองว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการศุลกากร

การให้ประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อริบดีประกาศกำหนด

(มาตรา ๘ การแปลเอกสารต่างประเทศเป็นภาษาไทย)

มาตรา ๘ บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเสียอากร หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อริบดีอาจสั่งให้ผู้ยื่นบัญชี เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(มาตรา ๙ การขอให้ดำเนินพิธีการศุลกากรตามคำร้อง)

มาตรา ๙ ในกรณีที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ร้องขอให้ดำเนินพิธีการศุลกากรหรือให้บริการใดๆ ในทางศุลกากร ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอริบดีแล้ว ให้ดำเนินการตามที่ร้องขอได้

(มาตรา ๑๐ อำนาจอธิบดีในการออกเอกสาร กรณีมีผู้ร้องขอ)

มาตรา ๑๐ การขอสำเนาใบรับรอง ใบชนสินค้า บัญชี หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวกับการศุลกากร ซึ่งมีได้เป็นความลับนั้น เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ออกให้ได้ โดยให้ผู้ขอเสียค่าใช้จ่ายตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(มาตรา ๑๑ ผลทางกฎหมายกรณีดำเนินการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์)

มาตรา ๑๑ การดำเนินการทางศุลกากร ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่ามีผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการทางศุลกากรโดยเอกสาร ทั้งนี้ การนำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการศุลกากรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(มาตรา ๑๒ ผลทางกฎหมายกรณีทำผิดที่ได้กระทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์)

มาตรา ๑๒ การดำเนินการใดโดยทางเอกสารซึ่งพระราชบัญญัตินี้บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าเป็นความผิดและมีโทษเช่นเดียวกับการกระทำที่ได้ดำเนินการโดยทางเอกสาร

หมวด ๒ การจัดเก็บอากร

ส่วนที่ ๑ การเสียอากร

(มาตรา ๑๓ เรียกเก็บอากรจากผู้นำเข้า-ส่งออกตามกฎหมาย)

มาตรา ๑๓ การนำของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้เรียกเก็บอากรจากผู้นำเข้าหรือผู้ส่งของออกตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ความรับผิดชอบนั้นจะต้องเสียอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรเกิดขึ้นในเวลาที่นำของเข้าสำเร็จหรือส่งของออกสำเร็จตามมาตรา ๕๐

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีหน้าที่เสียอากรเมื่อได้ยื่นใบขนสินค้าต่อพนักงานศุลกากรและพนักงานศุลกากรได้รับและออกเลขที่ใบขนสินค้าแล้ว

(มาตรา ๑๔ การคำนวณอากรนำเข้า)

มาตรา ๑๔ การคำนวณอากรสำหรับของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คำนวณตามสภาพแห่งของ ราคาศุลกากร และพิกัดอัตราศุลกากร ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำของเข้าสำเร็จ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาสุลการ และพิกัดสุลการ ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำเข้าสำเร็จ แต่อัตราสุลการให้ถือตามอัตราสุลการที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่ว่า จะปล่อยของออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้ามาหรือในสภาพอื่น

(๒) กรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนสูญหายหรือถูกทำลาย ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาสุลการ และพิกัดอัตราสุลการ ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำของเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน นั้น

(๓) กรณีของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นของเพื่อการผ่านแดนหรือเพื่อการถ่ายลำและต่อมามีการขอเปลี่ยนการผ่านพิธีการสุลการเป็นของนำเข้าภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ให้คำนวณอากรตามสภาพแห่งของ ราคาสุลการ และพิกัดอัตราสุลการ ที่เป็นอยู่ในเวลาที่นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร

(มาตรา ๑๕ การคำนวณอากรส่งออก)

มาตรา ๑๕ การคำนวณอากรสำหรับของที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้คำนวณตามสภาพแห่งของ ราคาสุลการ และพิกัดอัตราสุลการ ที่เป็นอยู่ในเวลาที่พนักงานสุลการได้รับและออกเลขที่ใบขนสินค้าแล้ว

(มาตรา ๑๖ ราคาสุลการ กรณีนำเข้า-ส่งออก)

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ “ราคาสุลการ” หมายถึงราคาดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนำเข้าของเข้า หมายถึงราคาแห่งของเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากรตามราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (ก) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า
- (ข) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน
- (ค) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (ง) ราคาหักทอน
- (จ) ราคาคำนวณ
- (ฉ) ราคาย้อนกลับ

(๒) กรณีส่งของออก หมายถึงราคาขายส่งเงินสด ซึ่งจะพึงขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่ส่งของออกโดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด

(๓) กรณีนำเข้าของออกจากเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตอื่นใดในทำนองเดียวกัน เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร ให้ใช้ราคาสุลการตาม (๑) โดยอนุโลม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาสุลการตาม (๑) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(มาตรา ๑๗ การกำหนดราคากรณีนำเข้า)

มาตรา ๑๗ การกำหนดราคาศุลกาการในกรณีนำเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่งของ ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกาการ

ในกรณีที่ไม่มีมูลค่าของรายการค่าประกันภัยหรือค่าขนส่งของ หรือไม่มีค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น หรือค่าจัดการต่างๆ ตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง การกำหนดมูลค่าของรายการดังกล่าวให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(มาตรา ๑๘ การยื่นคำร้องกรณีขอทราบราคา ถิ่นกำเนิด หรือ พิภักดิ์อัตราศุลกาการ)

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอทราบราคาศุลกาการ ถิ่นกำเนิด แห่งของ หรือพิภักดิ์อัตราศุลกาการ ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีเพื่อให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาศุลกาการแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) กำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร ตามกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ติความพิภักดิ์อัตราศุลกาการตามกฎหมายว่าด้วยพิภักดิ์อัตราศุลกาการเพื่อจำแนกประเภทแห่งของในพิภักดิ์อัตราศุลกาการ

การยื่น การพิจารณา และการแจ้งผลการพิจารณาคำร้องขอให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผลการพิจารณาคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ผู้กักขังเฉพาะกรมศุลกากรและผู้ร้องขอตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๒

การประเมินอากร

(มาตรา ๑๙ อำนาจประเมินอากรกรณีไม่เสียอากร, เสียไม่ครบถ้วน, น้ออากร)

มาตรา ๑๙ เมื่อพบว่าผู้มีหน้าที่เสียอากรไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจประเมินอากรตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

การประเมินอากรตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการได้ภายในกำหนดสามปีนับแต่วันที่ไต่ขึ้นใบขนสินค้า เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจประเมินอากรได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขอขยายระยะเวลาต่ออธิบดีได้อีกไม่เกินสองปี

ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานที่อธิบดีเชื่อได้ว่าผู้มีหน้าที่เสียอากรมีเจตนาในการน้ออากร ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจประเมินอากรได้อีกภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่พนักงานกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง

(มาตรา ๒๐ กรณีประเมินอากรแล้ว)

มาตรา ๒๐ เมื่อประเมินอากรแล้ว ให้พนักงานศุลกากรส่งแบบแจ้งการประเมินอากรให้แก่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ประเมินอากรเสร็จ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องเสียอากรให้ครบถ้วนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรนั้น

(มาตรา ๒๑ สิทธิเรียกเก็บอากรย้อนหลังกรณีไม่ได้เสีย, เสียไม่ครบถ้วน)

มาตรา ๒๑ สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนมีอายุความสิบปีนับแต่วันที่ไต่ยื่นใบขนสินค้า เว้นแต่การเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากการคำนวณอากรผิด ให้มีอายุความสองปีนับแต่วันที่ไต่ยื่นใบขนสินค้า

ในกรณีที่สิทธิในการเรียกเก็บอากรที่เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง มีจำนวนไม่เกินสองร้อยบาทต่อใบขนสินค้าหนึ่งฉบับ อธิบดีจะสั่งให้งดการเรียกเก็บอากรที่เสียไม่ครบถ้วนนั้นก็ได้ หากของนั้นได้พ้นไปจากอารักขาของศุลกากรแล้ว

(มาตรา ๒๒ การเรียกเงินเพิ่ม, เบี้ยปรับ กรณีไม่เสียอากรหรือเสียไม่ครบ)

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรหรือเสียอากรไม่ครบถ้วน ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มอีกในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่มโดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่น่าของออกไปจากอารักขาของศุลกากรหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรจนถึงวันที่นำเงินมาชำระ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน โดยเงินเพิ่มที่เรียกเก็บนี้ต้องไม่เกินอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม

ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่เสียอากรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอากรตามมาตรา ๒๐ ให้เสียเบี้ยปรับร้อยละสิบของอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่มเงินเพิ่มและเบี้ยปรับให้ถือเป็นเงินอากร

เงินเพิ่มอาจลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงสำหรับเบี้ยปรับอาจลดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

(มาตรา ๒๓ อำนาจในการกักของ, ขายทอดตลาด กรณีค้างชำระค่าอากร)

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกค้างชำระค่าอากร ให้อธิบดีมีอำนาจกักของที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกและกำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรได้

จนกว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะเสียอากรที่ค้างให้ครบถ้วน และ
ถ้าไม่เสียภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่กักของนั้น ให้อธิบดีมี
อำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง ให้หักใช้ค่าอากร
ที่ค้างชำระ ค่าอากรสำหรับของที่ขายทอดตลาด ค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย
หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่กรมศุลกากร รวมทั้งค่าภาษี
อากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่างๆ ที่
ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษาและผู้ขนส่งที่นำของที่ขายทอดตลาดนั้นเข้ามา
ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้คืนแก่
เจ้าของ แต่เมื่อพ้นกำหนดหกเดือนนับแต่วันขายทอดตลาดแล้ว
เจ้าของไม่มาเรียกคืนให้เงินที่เหลืออยู่นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

**(มาตรา ๒๔ อำนาจยึด,อายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาด กรณี
ดำเนินการตาม ม.๒๓ แล้ว)**

มาตรา ๒๔ ในการบังคับค่าอากรที่ค้างชำระ หากกรมศุลกากร
ได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๓ แล้วยังไม่ได้รับค่าอากรหรือได้รับ
ไม่ครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัด และขายทอดตลาด
ทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียอากรได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอ
ให้ศาลออกคำสั่ง

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติ
ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติของรัฐมนตรี

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียมค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และค่าอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วน ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของ

ส่วนที่ ๓ การค้ำประกัน

(มาตรา ๒๕ การค้ำประกันที่ชำระเกินกรณีคำนวณผิด)

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการเสียอากรไว้เกินจำนวนที่ต้องเสีย ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อธิบดีมีอำนาจคืนอากรส่วนที่เสียไว้เกินเฉพาะในเหตุที่ได้คำนวณอากรผิดโดยไม่ต้องมีคำร้องขอคืนอากร แต่มิให้ส่งคืนเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ได้นำของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือ

(๒) ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนอากรภายในกำหนดสามปีนับแต่วันที่นำของเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(มาตรา ๒๖ สิทธิขอค้ำประกันการค้ำประกันไม่ได้ส่งออก)

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้เสียอากรเพื่อส่งออกนอกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว แต่มิได้ส่งของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ส่งออกมีสิทธิยื่นคำร้องขอค้ำประกันการค้ำประกันในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พนักงานศุลกากรได้รับใบขนสินค้าแล้ว

การยื่นคำร้องขอค้ำประกันและการค้ำประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(มาตรา ๒๗ การค้ำประกันหรือเงินประกันที่เก็บเกิน)

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ต้องค้ำประกันการค้ำประกันค่าอากรเพราะเหตุที่ได้เรียกไว้เกินจำนวนอันพึงต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้คืนเงินพร้อมด้วยดอกเบี้ยอีกร้อยละศูนย์จุดหกสองห้าต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องคืนโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้เสียอากรหรือวางเงินประกันอากรครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่มีการอนุมัติให้จ่ายคืน

ในกรณีที่ได้เปลี่ยนการวางประกันอย่างอื่นเป็นการวางเงินประกันภายหลังจากที่ได้นำของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ให้คำนวณดอกเบี้ยสำหรับจำนวนเงินประกันที่ต้องคืนนับแต่วันที่วางเงินประกันครั้งสุดท้ายแทนการวางประกันจนถึงวันที่อนุมัติให้จ่ายคืน

ดอกเบี้ยที่จ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้เกินจำนวนเงินอากรหรือเงินประกันค่าอากรที่ต้องคืน